

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Dumus

urn:nbn:de:bsz:31-102436

42 DIALOG. SACRORVM

mon redeo. T. Hic est flumen, quò uenimus ad lauandum. Vos pedissequæ hic inambulabitis secundum flumen: ego cum ancilla concedam in hunc recessum amœnum & occultum. Sed quid uides in papyro, ancilla? uise quid sis. Videtur mihi esse ci sta. A. Et rectè uidetur, hera: & quidem est oblita bitumine & pice. T. Adfer eam huc. Aperiamus. Ah miselle: puer est uagiens: miseret me eius. Ex pueris Hebræorum est. M. Venio in summam spem conseruandi pueri. Accedam. Salus domina. T. Quid tu ais? M. Vis ne ut accersam tibi nutricem ex Hebræis, quæ nutriat tibi puerum? T. Bene dicis, accerse. M. Iam hic aderit. T. Bonis auspicijs huc descendi. Habeo puerum, quem curabo educandum pro meo. Nihil potuit accidere mihi optatius. Neque uereor offendere meum patrem, in re tam pia & humana. Ah scelus est, iugulare partus recentes. At quàm elegans est, quàm bene natus? Nonne flagitium est, necare tales pueros? M. Hic tibi adduco nutricem, domina. T. Mulier, tu educabis mihi, & enutries hunc puerum. Ego tibi soluam mercedem. **M**Faciam.

SENTENTIA.

Quos Deus seruare uult, eos equidem in summa pericula uenire patitur, at non perire.

DVMVS. Exod. 3.

ARGV-

Deus in cõ
eruandis su
s utitur in
erdum ope
a hominum
ongè aliud
og: tantum
quàm ipse
cogitat.

ARGVMENTVM.

Ioua in dumo ardente alloquitur Mosem, eumq; mittit in Aegyptum, ad liberandos Israelitas ex seruitute.

Moses, Ioua.

DEum immortalem, quid mōstri uideo? dumū ita ardentē, ut tamē nō cōsumatur? Libet uidere quid hoc sit rei. *i.* Moses Moses. *m.* Quid est? *i.* Locus hic sacer est. noli accedere huc. Detraha tibi calceos de pedibus. Ego sum Deus patrū tuorū, Deus Abrahami, Deus Isaaci, Deus Iacobi. *a* Vidi angustias populi mei qui est in Aegypto, gemitumq; audiui, quem exprimit uolentia exactorum operis. Noui labores meorum. Itaq; descendi, ut eripiam eos ē manibus Aegyptiorū, abducamq; ex illa terra, in terram bonam & amplam, abundantem lacte & melle: quam incolūt Cananei, Hethi, Amorrei, Pherezæi, Heuæi, Iebusæi. Et nunc uolo mittere te ad Pharaonē, quō educas populum meū, posteros Israelis, ex Aegypto. *m.* Nam *b* quis ego sum, ut adeam Pharaonem, educamq; Israelitas ex Aegypto? *i.* Adero ego tibi, atque hoc signo intelliges te esse à me missum. Cum eduxeris eos ex Aegypto, coletis Deum in hoc monte. *m.* Agē sane, adiuro Israelitas, dixerō me missum à Deo patrum ipsorum. Quod est, dicent, nomen eius? Hic ego quid respondeā? *i.* Ero qui ero. Dices Israelitis:

Ero

a Respicio
Deus miser
as suorum.

b Pij sunt sibi
conscij in
firmitatis
sux.

• Ioua Hebraicum Dei nomen ductum est à futuro uerbi quod significat Ef

se.

• Deus occaſionem querit afflictari in iuſtos.

• Deus ſuſcitauit inimicorum beneuolentiam.

• conſiliat.

Bro miſit me ad uos: dices in qua, miſſum te à Ioua Deo patrum ipſorum, Abrahami, Iſaaci & Iacobi: atque hoc eſſe nomen meum immortale, quo nunc nunc uolo notus eſſe in ſempiternum. I modo, conſe. uocatisq; ſenioribus Iſraelitis dicitis, te à me eſſe miſſum, qui tibi apparuerim: quiq; ſtatuero eos reſpicere, liberareq; calamitate, qua opprimuntur per Aegyptios, atq; auertere in regionem longe orientium feraciſſimam. Vbi te audierint (audient enim) adibis tu una cum ſenioribus regem Aegypti, quem admonebitis nomine Dei Hebraorum, ut ſinat uos procedere iter tridui per deſerta, ueſtroq; Deo ſacrificare. Nec uerò me latet, non permiſurum, niſi ui coactum. ^d Quare afflictabo Aegyptum miris modis, ut tandem amittat uos libens. ^e Quinetiam ne abeat uacui, ponam populum in gratiam cum Aegyptijs, perficiamq; ut mulieres egreſſurae exorent uicinas & hoſpites uafa aurea & argentea, & ueſtem: qua deinde impoſita ueſtris liberis exportabitis, atque ita compilabitis Aegyptum. ^m At enim non habebunt fidem dictis meis, negabunt que uisum mihi Iouam. ⁱ Quid iſtud eſt, quod tenes in manu? ^m Virga eſt. ¹ Abijce humi: quid nunc, quid eſt? ^m Perij, ſerpens eſt. ⁱ Ne fuge, ſed prehende manu caudam eius. Vides rurſum uirgam factam: ut credant tibi uisum eſſe Iouam. Age rurſum inmitte manum in ſarum

sinum tuum. educ: uides tam albam lepra, quam est nix? Nunc refer in sinum. educ: uides sanam esse iterum, ut est ceterum corpus? Quod si primo signo non adducentur, ut fidem habeant tibi: at altero. Sin ne duobus quidem prodigijs persuasum eis fuerit, sumes de aqua fluuij: quam ubi fuderis in terram, fiet sanguis. *M.* Quæso te, Domine: neq; antea eram disertus, neq; nunc sum post tuum colloquij: nam laboro titubantia oris, & tarditate lingue. *I.* Ecquis dedit os homini? aut quis facit mutum, aut surdum? quis uidentem, aut cæcum? An nõ ego is sum? I modo: ego moderabor tuæ lingue, tibiq; suggeram quid sis dicturus. *M.* Obsecro, mitte idoneum aliquẽ. *I.* Enimuerò odiosus es. Est tibi frater Aharon Leuita. is bene disertus est, scio: quin procedet tibi obuiam, teq; uiso letabitur animo. Eit tu præibis uerbis, quod uoles: ego uerò moderabor tuo ori, & eius: præmonstraboq; quid sit uobis faciendum. Ipse alloquetur populum pro te: eritq; tibi pro ore, tu ei pro Deo. Feres etiam manu istam uirgam, qua edes portenta. Abi sanẽ.

SENTENTIA.

Deus uoce balborum deicit hostes suos.
Debet eloquentia seruire pietati.

VITVLVS. Exod. 32.

ARGUMENTVM.

Moses pacat Iouam iratum Israelitis ob aureum uitulum, ipse pœnas illis irrogat.

Ioua,

f Quibus m̄
dat aliquid
Deus, ijs dæ
uires ad il-
lud exequen-
dum.